NBA

رکوردشکنی نتس

در شب درخشش کایری ایروینگ و جیمز هاردن، تیم بروکلین نتس موفق شد از بیست‌ونهمین بازی‌اش در فصل جاری NBA یک پیروزی مهم و تـوأم با رکورد کسب کند. در این بازی که کایری ایروینگ با ۴۰ امتیاز، امتیازآورترین بازیکن نتس بود و جیمز هارن هم با کسب ۲۹ امتیاز، ۱۴ پاس گل و ۱۳ ریباند تریپل دابل کرد، میهمان نیویورکی موفق شد ساکرامنتو کینگز را با نتیجه ۱۳۶ به ۱۲۵ شکست دهد. این در حالی بود که نتس کوارتر اول را با یک امتیاز اختلاف و کوارتر چهارم را با ۸ امتیاز اختلاف واگذار کرد اما پیروزی در کوارترهای دوم و بخصوص سوم که با ۱۳ امتیاز اختلاف صورت گرفت، کمک کرد که تیم یازدهم جدول کنفرانس غرب را شکست دهد.

این بهترین نمایش هجومی نتس بود که منجر به سومین پیروزی متوالی‌اش و پنجمین برد پیاپی این تیم برابر ساکرامنتو کینگز شد. در سمت مقابل برای کینگز این باخت سبب شد که تعداد شکست‌هایش در این فصل از تعداد پیروزی‌هایش بیش از پیش شود (۱۵ به ۱۲). زیباترین بخش از نمایش هجومی نتس پرتاب‌های سه‌امتیازی باورنکردنی این تیم بود که رکوردی جدید را برای این تیم در NBA به ثبت رساند. نتس ۲۷ پرتاب سه امتیازی موفق داشت که بالاترین آمارش در تاریخ این تیم و سومین آمار بالا در تاریخ NBA بود. چیزی که باعث می‌شد این رکورد تحسین برانگیزتر جلوه کند، درصد موفقیت پرتاب‌های ۳ امتیازی نتس بود که به ۵۷/۴ درصد (۲۷ پرتاب از ۴۷ پرتاب) رسید.

کلیپرز همچنان در تعقیب رقیب همشهری

کلیپرز خیال کم آوردن از رقیب همشهری‌اش را ندارد و این را با کسب بیست‌ویکمین پیروزی خود در بیست‌ونهمین بازی‌اش در این فصل NBA نشان داد. برای کسب این پیروزی که در سالن استیپلز سنتر شهر لس آنجلس و با نتیجه ۱۲۵ به ۱۱۸ مقابل میامی هیت رقم خورد، مارکوس موریس با ۳۲ امتیاز، ۲ پاس گل و ۳ ریباند امتیازآورترین بازیکن تیم کلیپرز بود تا این تیم اکنون از حیث کسب پیروزی با رقیب همشهری‌اش، لس آنجلس لیکرز برابر باشد با این تفاوت که لیکرز یک بازی کمتر دارد.

در حالی که میامی هیت در کسب امتیاز از پرتاب‌های ۲ امتیازی منطقه پرتاب و زیر سبد موفق‌تر بود (۱۸ تا از ۲۲ پرتاب)، این کلیپرز بود که پرتاب‌های ۳ امتیازی موفق بیشتری داشت و ۱۵ تا از ۳۲ پرتابش از پشت قوس داخل سبد رفت. این در حالی بود که تنها ۸ تا از ۳۶ پرتاب ۳ امتیازی موفق هیت داخل سبد رفت. در ترکیب تیم میامی هیت جیمی باتلری که با کسب ۳۰ امتیاز، ۱۰ پاس گل و ۱۰ ریباند تریپل دابل کرد، تأثیرگذارترین بازیکن بود اما در نهایت میامی با ۷ امتیاز اختلاف نتیجه را واگذار کرد.

توفان کری در تقابل فینالیست‌های سابق

نه خبری از کلی تامپسون بود، نه از کوین دورانت، نه لبران جیمز، نه کایری ایروینگ و نه کوین لاو اما نبود هیچ یک از آنها سبب نشد تقابل تیم‌هایی که تا سه سال پیش فینالیست‌های همیشگی NBA بودند جذابیتش را از دست بدهد. در واقع این بازی جز ستاره‌های جدا شده از دو تیم، هیچ چیز دیگری کم نداشت بخصوص که استیفن کری و دریموند گرین هنوز در گلدن استیت وریرز هستند تا هواداران یکی از موفق‌ترین تیم‌های کنفرانس غرب در سال‌های اخیر را به وجد آورند. کری در نیم ساعت حضورش در زمین بازی یک تنه ۳۶ امتیاز کسب کرد تا امتیازآورترین بازیکن در پیروزی خانگی ۱۲۹ به ۹۸ گلدن استیت باشد؛ هرچند آبی‌پوشان سانفرانسیسکو هنوز در رده هشتم جدول کنفرانس غرب هستند و با مدعیانی مانند یوتا جاز و دو تیم شهر لس آنجلس فاصله زیادی دارند. کری که علاوه بر ۳۶ امتیازش، ۶ پاس گل و ۲ ریباند هم داشت، تنها یک بار توپ را لو داد. او ۷ تا از ۱۱ پرتابش در منطقه پرتاب (۲ امتیازی) و ۱۳ تا از ۱۹ پرتاب ۳ امتیازی‌اش را داخل سبد انداخت. برخلاف او دریموند گرین بیشتر روی بازسازی تمرکز داشت و آمار خارق‌العاده ۱۶ پاس گل داشت.

برخلاف گلدن استیت، شوالیه‌های کلیولند که در این فصل اوضاع و احوالشان چندان تعریفی ندارد، برای نوزدهمین بار در بیست‌ونهمین بازی‌اش متحمل شکست شدند و الان در رده سیزدهم جدول ۱۵ تیمی کنفرانس شرق قرار دارند. این یعنی که هم‌تیمی‌های سابق لبران جیمز امسال شانس زیادی برای حضور در مرحله پلی‌آف ندارند. ۲۳ امتیازی که کولینز سکزتون و ۱۷ امتیازی که سدی عثمان گرفت هم به شوالیه‌های کلیولند کمکی برای کسب پیروزی در سالن چیس سنتر نکرد.

یادداشت یورگن کلینزمن* درباره لیگ قهرمانان:

اگر زورت می‌رسد، بایرن را ببر

لیگ قهرمانان بهترین تورنمنت فوتبال است و مرحله حذفی این رقابت‌ها بالاترین کیفیت را به ارمغان می‌آورد.

البته اشتباه برداشت نکنید: من عاشق جام جهانی، جام ملت‌های اروپا و کوپا آمه‌ریکا هستم اما اگر بهترین تیم‌های ملی مقابل بهترین تیم‌های باشگاهی بازی کنند، می‌بازند. به عنوان مربی، همیشه به این نگاه می‌کنید که در لیگ قهرمانان چه اتفاقاتی دارد می‌افتد. جریان روز دنیا، از روش‌های تاکتیکی تا ضرباهنگ بازی‌ها، در این مسابقات رقم می‌خورد.

شما می‌توانستید با رسلونا با یوهان کرویف را در دهه ۱۹۹۰ ببینید که چطور زمین را باز می‌کردند و از مدافعان کناری تقریباً مانند بال استفاده می‌کردند. یا به این بنگرید که پست شماره ۶ چطور تبدیل به پستی بسیار مهم شده و بازیکنانی مانند دیدیه دشان و آندره آپیرلو بیشتر تبدیل به یک «کوارتربک» یا سوردشدند تا یک بازیکن شماره ۱۰، یا خاویر ماسچرانو که چطور به خط دفاعی رفت. همچنین تیم‌هایی را می‌بینید که بدون مهاجم بازی می‌کنند و شش هافبک تهاجمی دارند، مانند بارسلونا که لیونل مسی را به عنوان شماره ۹ کاذب دارد.

درست است که اگر تیم‌های مدعی بیش از حد قوی باشند، مرحله گروهی خسته‌کننده می‌شود، ولی در نهایت شما دوست دارید بهترین تیم‌ها رو در روی هم قرار بگیرند و با قالب فعلی، این اتفاق احتمال بیشتری دارد که روی دهد. همچنین دور گروهی بازی‌ها، برخلاف زمانی که من بازی می‌کردم، به شما اجازه می‌دهد یک بازی بد هم داشته باشید و مشکلی پیش نیاید. در دوران جام باشگاه‌های اروپا، یک سال من در اینتر بودم و قرعه‌مان در دور اول، مالمو سوئد بود. مربی آنها هم روی هاجسون بود. آنها بازی رفت را با نتیجه یک بر صفر بردند و در ایتالیا اتوبوس دفاعی‌شان را پارک کردند. اگر این اتفاق حالا می‌افتاد، به این معنا بود که از دو بازی یک امتیاز گرفته‌ایم و می‌توانیم در چهار بازی دیگر جبرانش کنیم اما در آن هنگام این خبرها نبود و ما در همان دور حذف شدیم.

به عنوان مربی، همیشه به این نگاه می‌کنید که در لیگ قهرمانان چه اتفاقاتی دارد می‌افتد. جریان روز دنیا در این مسابقات رقم می‌خورد

بازی‌های بیشتر بهتر هستند اما امیدوارم که هرگز به مرحله‌ای نرسیم که سوپرلیگ اروپا تشکیل شود، چرا که در این صورت برخی باشگاه‌ها در رقابت‌های داخلی بازی نخواهند کرد. شما همیشه دوست دارید تیم‌های دیگر هم فرصت پیدا کنند به لیگ قهرمانان برسند و با بهترین‌ها رقابت کنند اما مدعیان قهرمانی این فصل لیگ قهرمانان چه تیم‌هایی هستند؟

یکی از باشگاه‌های قبلی من، یعنی بایرن مونیخ، مدافع عنوان قهرمانی است و در دور حذفی هم بهترین تیم این فصل است. آنها را می‌توان بهترین باشگاه دنیا دانست و هر سال برای رقابت در بالاترین سطح آماده می‌شوند. می‌دانید که شغل شما به عنوان بازیکن یا مربی این است که قهرمانی به دست بیاورید و این رویکردی است که هر روز تکرارش می‌کنید، چه در تمرینات، چه در جام حذفی آلمان و چه در فینال لیگ قهرمانان. بایرن الگوی باشگاه‌های دیگر شده اما همیشه دفاع از عنوان قهرمانی در اروپا کار سختی است چون در سال بعد، کمی از انرژی شما کم می‌شود و از خود می‌پرسید: «چطور می‌توانیم دوباره این کار را انجام دهیم؟» رئال مادرید در دوران مدرن تنها تیمی است که از قهرمانی‌اش دفاع کرده و این نشان می‌دهد که چالش پیش روی مردان هانسی فلیک چقدر بزرگ است. البته آنها روبرت لواندوفسکی را دارند که بهترین مهاجم شماره ۹ حال حاضر دنیا است و به خوبی نشان می‌دهد که اگر کاملاً در یک سبک بازی جا بیفتید، هر روز مانند دیروز مشتاق باشید و از بازی لذت ببرید، به چه سطحی می‌رسید.

پای چپ، پای راست، ضربه سر، پنالتی و حتی ضربات ایستگاهی؛ لواندوفسکی همه ابزار یک مهاجم کامل را دارد و می‌توانید بازی‌های او را به بازیکنان جوان‌تر که دارند فوتبال را می‌آموزند نشان دهید. وقتی روبرت را در این سال‌ها می‌بینم، یاد مارکو فان‌باستن می‌افتم.

بازیکن مهم دیگر هم توماس مولر است که بیش از ۱۰ سال پیش، زمانی که مربی بایرن بودم، با او آشنا شدم. چیزی که بلافاصله به چشم می‌آید هوش و تصمیم‌گیری او است؛ او هر کاری که انجام می‌دهد را به ساده‌ترین شکل ممکن انجام می‌دهد. او استاد وصل کردن نقاط به هم است و در بایرن هرگز راضی نیست. او حتی اگر در یک روز سه گل بزند، تمام تمرکزش را معطوف بازی بعد خواهد کرد!

من انتظار دارم بایرن لاتزیو را ببرد و یوونتوس هم پورتو را. منچسترسیتی هم آشکارا برتر از بوروسیا مونشن‌گلادباخ است. بازی سویا و بوروسیا دورتموند نبرد بازی خواهد بود چرا که این باشگاه آلمانی اوضاع خوبی ندارد و بازی اتلتیکو مادرید و چلسی هم تماشایی می‌شود چون دو مربی با سبک بازی پرانرژی روی نیمکت دو تیم هستند: دیه‌گو سیمئونه و توماس توخل.

شاید تیم شگفت‌انگیز این مرحله آتالانتا مقابل رئال مادرید باشد. سبک بازی آنها جذاب است و با انرژی و پرس بالا بازی می‌کنند و درک آنها از یکدیگر کامل است. اینکه در یک فصل عالی باشید کار سختی است و آنها در ایتالیا بازی‌هایی که انتظارش را ندارید، می‌بازند اما آنها فصل گذشته به مرحله یک چهارم نهایی رسیدند و در بالاترین سطح اروپا تجربه دارند.

نکته کلیدی راهیابی به مراحل پایانی این است که در زمان مناسب به فرم و ضرباهنگ لازم برسید. بایرن برای مثال، فصل گذشته را با ۲۱ پیروزی پیاپی در تمامی رقابت‌ها به پایان برد و چیزی که حالا می‌بینید این است که تیم‌های بزرگ دارند تلاش می‌کنند وارد مرحله شتاب شده و از زمستان سرد بیرون بیایند؛ به این ترتیب آنها فوق خطرناک خواهند شد.

به بارسلونا و رئال مادرید نگاه کنید که شروع سختی در این فصل داشتند. پاریس هم همین بود و مربی‌اش را عوض کرد و من سیتی کمی زودتر به فرم خوبش رسید، هرچند که همیشه در بهترین حالت خود نبوده است. برای بایرن هم کمی طول کشید تا خودش را از سایر تیم‌های بوندس‌لیگا جدا کند و فاصله بگیرد اما آنها از جام جهانی باشگاه‌ها با عنوان قهرمانی برگشته‌اند و یک بوندس‌لیگای دیگر هم در مقابل دیدگان آنها است. این تیم می‌تواند موفقیت‌اش را در لیگ قهرمانان هم تکرار کند؛ مسابقاتی که باید آن را تماشا کرد.

منبع: ESPN

* یورگن کلینزمن، بازیکن و مربی سابق تیم ملی آلمان

پورتو- یوونتوس؛ ساعت ۲۳:۳۰

رونالدو آماده درخشش

«استادیو دو دراگائو» میزبان بازی امشب پورتو و یوونتوس، قهرمانان پرتغال و ایتالیا است در حالی که قرار است خاطرات زیادی در این شهر بندری تجدید شود. نزدیک به دو دهه است که کریستیانو رونالدو از کشورش رفته اما رکورددار گلزنی و بازی برای تیم ملی پرتغال هیچ نشانه‌ای از افت بروز نداده است. در عین حال، محصول آکادمی اسپورتینگ لیسبون در تمام دوران حرفه‌ای متمایز خود و شش بار بازی با پورتو با تیم‌های مختلف تنها یک بار پیروز شده و فقط یک گل زده است. او که برای رساندن یووه به موفقیت اروپایی به این تیم آمده و می‌خواهد رکورد خودش را هم به شش قهرمانی برساند، امشب با دوستی قدیمی روبه‌رو می‌شود که در کنارش موفقیت‌های بسیاری به دست آورده.

پپه، مدافع پورتو که هنوز هم رونالدو را بهترین بازیکن جهان می‌داند، در موفقیت‌های رئال مادرید در دهه گذشته کنار او بود همچنین در بهترین شب تاریخ فوتبال کشورشان در سال ۲۰۱۶ که قهرمان اروپا شدند. او حالا باید رونالدو را متوقف کند. دو مدافع برزیلی کناری یووه، الکس ساندرو و دانیلو و دو بار با پورتو قهرمان لیگای پرتغال شده‌اند و حداقل بیرون زمین با استقبال مواجه می‌شوند.

میهمان این بازی دو مسابقه است که برنده نشده و گل نزده. قبل از تساوی بدون گل با اینتر که برای صعود به فینال جام حذفی ایتالیا کافی بود و باخت به ناپولی، یوونتوس شش برد متوالی به دست آورده و در این بازی‌ها تنها یک گل خورده بود. درست است که آندره آ پیرلو در حال آزمون و خطا است اما یوونتوس در هشت بازی آخرش تنها دو گل خورده، در سری A چهارم است و نسبت به اینتر صدرنشین یک بازی کمتر انجام داده بنابراین برای رسیدن به دهمین قهرمانی پیاپی لیگ ایتالیا شانس دارد. آنها به دنبال جبران حذف تلخ سال گذشته در همین مرحله هستند. پورتو اما در لیگ قهرمانان این فصل در خانه گل نخورده- روی هم ۴۶۷ دقیقه- و پپه و همکارانش باید این رکورد را حفظ کنند اگر می‌خواهند برای صعود به مرحله بعد شانس داشته باشند. البته تیم سرجیو کونسیسائو در چهار بازی آخرش در پرتغال پیروز نشده و در کورس قهرمانی لیگ تحت فشار است.

یووتنوس در این بازی خوان کوادرادو و آرتورو را در اختیار ندارد اما آرون رمزی و پائولو دیبالا به تمرین برگشته‌اند. آلوارو موراتا که با شش گل زده یکی از چهار صدرنشین جدول گلزنان لیگ قهرمانان است، در کنار رونالدو تلاش می‌کند به گل نخوردن‌های پورتو پایان دهد.

پورتو هم نانو و زابدو سانوزی، دو مدافع کناری خود را ندارد اما خسوس کورونا بعد از محرومیت در بازی اخیرشان در لیگ کاملاً سرحال است. اگر تصمیم بگیرند ۲-۴-۴ بازی کنند، لوییز دیاز بال چپ می‌شود تا زوج موفق مهدی طارمی و موسی مارگا که روی هم ۱۵ گل و ۱۰ پاس گل در لیگ داشتند، در حمله بازی کنند.

ترکیب احتمالی

پورتو: مارچزین؛ مانافا، امبمبا، پپه، سار؛ کورونا، الیویرا، اوریبه؛ دیاز، مارگا، طارمی

یوونتوس: شزنی؛ دانیلو، بونوچی، دلیخت، ساندرو؛ کیزا، بنتانکور، ربیو، مک کنی؛ رونالدو، موراتا

یادداشت

تیم ویکری

وقتش نرسیده نیمار سبک بازی‌اش را عوض کند؟

از مارادونا یاد بگیر

یک بار دیگر روح نیمار در میهمانی حاضر می‌شود. او بازی رفت پاری‌سن‌ژرمن با بارسلونا در مرحله یک‌هشتم‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا را از دست داد مثل بازی‌های مهم دیگری که در چند فصل اخیر در لیگ قهرمانان از دست داده. حداقل یک اتهام بزرگ که همیشه متوجه او بوده، از نیمار رفع می‌شود و هیچ کس نمی‌تواند مثل سال‌های گذشته ادعا کند این یک مصدومیت «دیپلماتیک» است برای اینکه او بتواند به برزیل برگردد و در جشن‌های معروف کشورش شرکت کند. به دلایل آشکار ناشی از شیوع ویروس کرونا امسال خبری از کارناوال نیست علاوه بر آنکه بازیکنی که تازه ۲۹ ساله شده، به این آگاهی رسیده که استعداد فوق‌العاده‌اش با محدودیت زمانی مواجه است.

نیمار در اینستاگرامش نوشت: «خیلی ناراحتم، درد زیادی دارم و گریه‌ام به راه است. دوباره باید برای مدتی از کاری که بیشترین لذت را از آن می‌برم، دور باشم. گاهی از سبک بازی خودم ناراحت می‌شوم چون دریبل می‌زنم و من را می‌زنند. نمی‌دانم مشکل از من است یا کاری که در زمین انجام می‌دهم.»

حرف‌های او آغازگر بحث جذابی است چون در این تردیدی نیست که روی نیمار زیاد خطا صورت می‌گیرد. بازیکنان رقیب سعی می‌کنند به روش‌های جوانمردانه و اگر نشد غیراخلاقی او را متوقف کنند و او استثنا نیست. هیچ بازیکن مستعد و خوش‌تکنیکی در تاریخ فوتبال نبوده که همراهش مأموران مهار سختگیروبی رحم نباشند.

در واقع شاید هیچ زمانی بهتر از زمان حال برای بازیکنی با خصوصیات نیمار وجود نداشته. بعضی از قدیمی‌ها صحبت می‌کنند از اینکه امثال نیمار و حتی لیونل مسی چند دهه قبل اصلاً نمی‌توانستند بازی کنند مگر اینکه سبک بازی‌شان را به طور کامل منطبق کند چون قبل از این سبک‌های بسیار خشونت بارتری برای بازی مقابل این نوع بازیکنان در نظر گرفته می‌شد. آنطور که موراکی سانتانا، متخصص آمادگی جسمانی سابق تیم ملی برزیل گفته، مسافتی که بازیکنان تراز اول فوتبال طی می‌کنند از میانه دهه ۷۰ تا میانه دهه ۹۰ دوبرابر شد اما تنها در اواخر این دوره، بعد از ناامیدی جام جهانی ۱۹۹۰، تلاش برای مقابله با تکل‌های خشن شروع شد تا از بازیکنان تکنیکی حمایت شود و فوتبالی زیبا برای هواداران به نمایش گذاشته شود.

این اطلاعات باعث می‌شود دوران حرفه‌ای دیگو مارادونا خارق‌العاده‌تر به نظر برسد. در روزگار او داوران حمایتی نمی‌کردند و مارادونا در حالی وارد زمین می‌شد که نمی‌دانست بازی را در زمین به پایان می‌رساند یا در بیمارستان.

کار برای ستاره‌های امروزی آسان‌تر شده و این بدون شک اتفاق خوبی است. با تغییر شرایط، تفاوت‌هایی در سبک‌های بازی هم ایجاد شده و تا حدی، تراژدی نیمار به فوتبال برزیل مربوط می‌شود.

شاید بزرگترین تولیدکننده استعداد در تاریخ فوتبال، بازی‌های غیررسمی خیابانی در برزیل است. نسل‌ها یکی بعد از دیگری مهارت‌های خود را صیقل دادند و به عنوان بازیکن و انسان در این محیط رشد کردند. جای تأسف بسیار است که در چند دهه گذشته، فوتبال خیابانی در مراکز شهری بزرگ به وسیله گسترش شهرها و خوردن فضاها، ماشینی شدن و بخصوص افزایش ناامنی و نرخ جرم و جنایت به شدت مورد حمله قرار گرفته. نتیجه‌اش بردن بچه‌ها به درون ساختمان و در فضای امن و تحت نظارت بوده. سر و کله فوتسال پیدا شد که از نظر برخی جانشین فوتبال خیابانی بود اما این کپی همه ویژگی‌های اصل را نداشت.

در روزهای فوتبال خیابانی غیررسمی، بازیکنان مستعد که غالبا ریزنقش بودند، در برابر بازیکنان درشت‌تر و بزرگتر قرار می‌گرفتند. محیط ایده‌آلی بود برای اینکه مهارت‌های دفاع از خود را بیاموزند. زیزینیو، ستاره جام جهانی ۱۹۵۰، یک بار گفته بود او و سایر بازیکنان بزرگ در هنر کثیف مصدوم کردن یک حریف زبردست شده بودند اما این یک ضرورت بود در دنیایی که در آن حمایتی وجود نداشت ولی شاید بهترین راه نجات تصمیم‌گیری در لحظه بود، اینکه بدانی ارزش یک دریبل پرخطر در آن لحظه وجود دارد یا نه یا اینکه چه زمانی برای ردکردن توپ به هم‌تیمی‌ها مناسب است.

این مهارتی است که نیمار هرگز رویش کار نکرده. او در محیطی با حضور داور رشد کرده بنابراین همه مهارت بقایش به این خلاصه می‌شود که حمایت داور را جلب کند و به دنبال خطا و کارت گرفتن برای مأمور مهارش باشد.

ریشه بسیاری از مشکلات او را می‌توان اینجا پیگیری کرد. او از محیطی بیرون آمد که داوران برزیلی برای کوچکترین برخوردها خطا اعلام می‌کردند. در مقطع بعدی دوران حرفه‌ای او، داورها همیشه اینطور رفتار نمی‌کردند و این برای بازیکنی که بخش قابل توجهی از زمانش را صرف می‌کند تا بازیکن حریف را به خطا روی خود مجاب کند، هم خطرناک است و هم ناامیدکننده. به عنوان مثال شاید برایش خوب باشد که کلیپ‌هایی از مارادونا را ببیند تا رفتار او را در برخورد با این خطاهای تمام نشدنی مشاهده کند و بیاموزد. نیمار چند هفته وقت دارد، می‌تواند از آن درست استفاده کند و بازیکن بهتری شود.

منبع: ESPN

مصاحبه

نادال: مشتاق قهرمانی‌های بیشترم

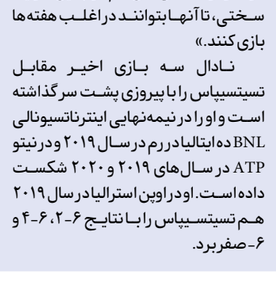

رافائل نادال که مصدومیت کمرش در اوپن استرالیا دارد بهتر می‌شود، گفته که همچنان مشتاق قهرمانی‌های بیشتر است. او برای ۴۳امین بار در مرحله یک چهارم نهایی یک گرند اسلم بازی می‌کند و قرار است روبه‌روی استفانوس تسیتسیپاس قرار بگیرد.

نادال می‌گوید: «من تنیس بازی می‌کنم. من تنیس را دوست دارم. من کاری که انجام می‌دهم را دوست دارم. این موضوع اصلی است. البته بسیار انگیزه دارم که گرند اسلم‌ها را فتح کنم و در مهم‌ترین رویدادهای سال بازی کنم. تردیدی در این باره نداشته باشید اما من هرگز وسواس آن را نداشته‌ام که تلاش کنم بهترین باشم. من کارها را تنها به شیوه خود انجام می‌دهم و این روش برای من جواب داده است.

به نظرم جاه‌طلبی مهم است اما باید جاه‌طلبی سالمی داشته باشید. اگر بیش از حد جاه‌طلب باشید، ممکن است زمانی که نتوانید به همه دستاوردهایی که به دنبالشان هستید برسید، دچار ناامیدی شوید. من هرگز چنین رویکردی را در ورزش و در دوران حرفه‌ای‌ام نداشته‌ام.»

این فوق ستاره اسپانیایی که در سال ۲۰۰۹ فاتح اوپن استرالیا شد، در روز دوشنبه در ملبورن پارک توانست فابیو فونینی از ایتالیا را با نتایج ۶-۳، ۶-۴ و ۶-۲ شکست دهد و به مرحله یک چهارم نهایی برسد.

نادال پنج سال را به عنوان تنیسور شماره یک دنیا در رده‌بندی ATP به پایان برده است. او می‌خواهد به رکورد قهرمانی در ۲۱ گرند اسلم برسد و اولین مرد در دوران اوپن (از سال ۱۹۶۸) شود که هر چهار تورنمنت بزرگ دنیا را دو بار فتح کرده است.

او که در روزهای اخیر زمان تمریناتش را بیشتر کرده، می‌گوید: «اگر اوضاع من در پنج روز گذشته و امروز را مقایسه کنید، می‌بینید که شرایط عوض شده است و دید و ذوق من هم کاملاً متفاوت شده است. من عاشق این ورزش هستم و همیشه نهایت تلاشم خودم را دارم. من می‌خواهم هر روز در بالاترین استاندارد‌ها رقابت کنم. برای من، مهم‌ترین مسأله این است که شخصاً از عملکردم رضایت داشته باشم و هنگام بازگشت به خانه به خودم بگویم که تمام تلاشم را انجام دادم. این چیزی است که باعث شادی من می‌شود و آرامش را به من می‌دهد.»

هنگامی که از او سؤال شد نظرش چیست که می‌تواند در دوران همه‌گیری ویروس کرونا بازی کند، گفت: «ما خوش‌اقبال هستیم که توانسته‌ایم شغلمان را ادامه دهیم. برای ما جای هیچ شکایتی وجود ندارد. اوضاع اصلاً بی‌نقص نیست اما بازیکنان فرصت رقابت و ادامه کار خود را دارند. ما در این سیرک افراد مهمی هستیم اما آدم‌های مهم زیادی هستند که نیاز دارند این تور برگزار شود تا زندگی‌شان دچار مشکل نشود. مهم است که راه حل‌هایی برای مراقبت از ورزشکاران در نظر گرفته شود، آن هم در چنین شرایط سختی، تا آنها بتوانند در اغلب هفته‌ها بازی کنند.»

نادال سه بازی اخیر مقابل تسیتسیپاس را با پیروزی پشت سر گذاشته است و او را در نیمه‌نهایی اینترناسیونالی BNL ده ایتالیا در رم در سال ۲۰۱۹ و در نیتو ATP در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ شکست داده است. او در اوپن استرالیا در سال ۲۰۱۹ هم تسیتسیپاس را با نتایج ۶-۲، ۶-۴ و ۶-صفر برد.

سویا- دورتموند؛ ساعت ۲۳:۳۰

انگیزه‌های مشابه، شرایط متفاوت

سویا و بوروسیادورتموند امشب در بازی رفت مرحله یک هشتم نهایی لیگ قهرمانان اروپا در ورزشگاه سانچس پیس خوان مقابل هم قرار می‌گیرند؛ دو تیمی که بعد از مرحله گروهی لیگ اروپا در فصل ۲۰۱۰-۲۰۰۹ با یکدیگر روبه‌رو نشده‌اند و در تلاشند خود را در میان بزرگان اروپا جا بیندازند.

سویا این او اخر فرم فوق‌العاده‌ای پیدا کرده، ۹ بازی آخرش در رقابت‌های مختلف را برده و در این مدت تنها یک گل دریافت کرده است. بعد از رکوردشکنی و رسیدن به ششمین قهرمانی در لیگ اروپا، هدف اولیه خولن لوبتگی یعنی صعود به مرحله حذفی لیگ قهرمانان محقق شده و در شرایط خوبی برای رسیدن به دیگر هدف تیم، حضور در میان چهار تیم بالای جدول لالیگا قرار دارند.

در واقع برد یک بر صفر شنبه برابر اوئسکا باعث شده هفت امتیاز با تیم پنجم جدول، رئال سوسیداد، اختلاف ایجاد کنند آن هم با یک بازی کمتر و برای همین لوبتگی می‌تواند از تمام انرژی تیمش برای عبور از دورتموند استفاده کند.

با توجه به قدرت دفاع تیمی سویا و شرایط نابهنجار اخیر دورتموند، سویا می‌تواند روی فرصت صعود به یک چهارم نهایی فکر کند، اتفاقی که در تاریخ باشگاه تنها یک بار افتاده است.

دورتموند البته در سال ۱۹۹۷ قهرمان این تورنمنت شده و آخرین بار در سال ۲۰۱۳ تا فینال هم پیش رفته اما امید به تکرار آن دستاوردها در حال حاضر بیش از حد خوش‌بینانه به نظر می‌رسد. دوران گذار یکی از اصطلاحات پرکاربرد در فوتبال است اما واقعاً با شرایط دورتموند همخوانی دارد که لوسین فاوره را دو ماه قبل اخراج کرده و ادین ترزیچ را به جای او روی نیمکت نشانده است. دورتموند در حال حاضر اوضاع نابسامانی دارد هر چند دوشنبه تأیید شد مارکو رز، مربی حال حاضر بوروسیا مونشن گلادباخ، در تابستان مربی این تیم می‌شود. برخلاف سویا، جایگاه این تیم برای کسب سهمیه اروپایی از طریق لیگ کاملاً متزلزل است. تساوی خانگی ۲ بر ۲ برابر هوفنهایم باعث شد شش امتیاز از تیم‌های سوم و چهارم جدول، آینتراخت فرانکفورت و ولفسبورگ عقب باشند. در عین حال نباید فراموش کرد دورتموند در مرحله گروهی صدرنشین شد و سویا نشد ضمن اینکه با داشتن ارلینگ هالند بازیکنی در اختیارشان است که اگر روزش باشد، هر حریفی را تهدید می‌کند. مهاجم نروژی در چهار بازی این فصل لیگ قهرمانان ۶ گل زده و به دنبال تثبیت جایگاه خود به عنوان «پسر طلایی» است؛ چیزی که بایک گل در خانه حریف ثابت می‌شود. سویا خسوس ناباس، لوکاس اوکامپوس و مارکوس آکونیا را به دلیل مصدومیت در اختیار ندارد و یوسف النصیری برای بازی در خط حمله با لوک دیونگ رقابت دارد. دورتموند هم در سفر به سویل، رومن بورکی، توماس میونیه، لوکاژ پیژچک، اکسل ویتسل، تورگان آزار و مارسل اشملتزر را ندارد.

ترکیب احتمالی

سویا: بونو؛ ویدال، کاند، کارلوس، اسکودرو؛ فرناندو، جوردن، راکیتیچ؛ سوسو، گومز؛ النصیری

دورتموند: هیتز؛ جان، آکانجی، هوملز، گریرو؛ بلینگهام، دلانی؛ سانچو، رویس، رینا؛ هالند